

РЕШЕНИЕ

№ 2602

гр. София, 20.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 20.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10600** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Държавно Предприятие „Пристанищна Инфраструктура“, представлявана от А. З. - Генерален директор, срещу Решение № РД-02-14-902/26.08.2019 г. на директор на Дирекция „Управление на териториалното сътрудничество“ при МРРБ и ръководител на Националния орган по програма за транснационално сътрудничество „Д.“ 2014-2020г.

С жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност и неправилност на оспорения административен акт, поради което и се иска неговата отмяна. Излагат се конкретни съображения с твърдения за необоснованост на административния акт, като издаден в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. По същество са развити съображения и в представено по делото писмено становище. Претендират присъждане на направените в производството по делото разноски.

Ответникът се представлява по делото от упълномощен процесуален представител – юрк. С., която оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски за които представя списък на разноските.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, приема за

установено от фактическа страна следното:

Договор № РД-02-29-192/26.06.2017 г. за предоставяне на национално съфинансиране по Програма за транснационално сътрудничество „Д.“ 2014-2020 за проект DTP1-050-3.1 „ R. and T. D. in the D.- B. S. Region towards a T. M. G. Region – DBS“, акроним: DBS, е сключен между партньора-бенефициент и Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ и Министерството на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ), Главна дирекция „Управление на териториалното сътрудничество“ - Национален орган по Програма за транснационално сътрудничество „Д.“ 2014-2020, въз основа на:

- Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие. Европейският социален фонд, Кохезионният фонд и Европейският фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (Регламент (ЕС) № 1303/2013);

- Регламент (ЕС) № 1301/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013 год. относно Европейския фонд за регионално развитие и специални разпоредби по отношение на целта „Инвестиции за растеж и работни места“, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1080/2006;

- Регламент (ЕС) № 1299/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно специални разпоредби за подкрепа от Европейския фонд за регионално развитие по цел „Европейско териториално сътрудничество“ (Регламент (ЕС) № 1299/2013);

- Програма за транснационално сътрудничество „Д.“ 2014-2020. Основната цел на проекта е да се направи анализ относно това доколко региона на река Д. и Черно море може да бъде "портал" за товарни транспортни връзки от Ц. Европа до Черно море. К. регион и Далечния изток.

Докато основните коридори са във фокуса на европейските схеми и политиките за финансиране, целите на този проект са насочени в посока подобряване на необходимите регионални транспортни връзки. Проектът не е инфраструктурен, а стратегически от типа на т.нар проекти - „меки мерки“.

Срокът за изпълнение на проекта е 30 месеца - от 01.01.2017г. до 30.06.2019г. Същият е приключил, като всички дейности и реализирани цели са били изпълнени.

На 26.06.2019 г. Националният орган (ПО) със свое писмо рег. № 99-00-3-39/26.06.2019г. изпратил на бенефициера Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" (ДППИ) писмо, с което го информира, че в сигнал за съмнение за нередност вх. № 99-00-3-39/08.02.2019г. (е констатирано, че за отчетен период 01.07.2018 г. - 31.12.2018 г. начинът на определяне, заплащане и отчитане на

разходите по Бюджетна линия (БЛ) 1 „Персонал“, изплатени на екипа по проект № DTP1-050-3.1, не съответства; на правилата на Програмата.

В законоустановения срок било депозирано възражение (вх. № 99-00-3-39(2)/09.07.2019 г. на МРРБ), но УО постановил Решение № РД-02-14-902/ 26.08.2019 г., с което определи разходите по БЛ1 за недопустими.

Настоящата инстанция споделя доводите на жалбоподателя, че оспореното Решение е в несъответствие с разпоредбата на чл. 14 от Наредбата за администриране на нередности по Европейските структурни и инвестиционни фондове (Наредбата), тъй като същата е неприложима в случая. Наредбата определя обстоятелствата, подлежащи на вписване в регистъра на постъпилите сигнали и установени нередности, засягащи средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове, редът за извършване на проверка за установяване на нередност и докладването на нередностите пред дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ (А.) в структурата на Министерството на вътрешните работи. АLINEЯ втора от същата, предвижда наличието на кумулативно изброени реквизити, като съдържание на издадения акт, а именно:

- по чл. 14, ал. 2. т. 3 от Наредбата: описание на извършените действия и посочване на нарушената правна норма - видно от т. 1 и 2, Раздел II Анализ на нарушението от правна страна на обжалваното Решение, няма посочена нарушена разпоредба на ЕС или на националното право,

- по чл. 14. ал. 2. т. 4: финансовото изражение на нередността - видно от т. 3 и 4. Раздел II Анализ на нарушението от правна страна на Решението, не е класифицирана нередност и не е определен размер на финансова корекция.

Допустимостта на разходите за изпълнението на проекта се преценява съобразно правилата, установени в правото на ЕС - чл. 65 и сл. от Регламент (ЕС) № 1303/2013 г., редица изведени въз основа на този регламент актове и специални правила на отделните фондове и националните правила, предвидени в раздел I на Глава пета от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ).

Чл. 65, т. 1 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 гласи, че допустимостта на разходите се определя въз основа на националните правила, освен в случаите, в които са определени специални правила във или въз основа на настоящия регламент или в правилата за отделните фондове. Едновременно с това разпоредбите на чл. 18, параграф 2 и 3 от Регламент № (ЕС) 1299/ 2013 налагат извод, че всички национални правила за допустимост на разходите се определят така, че да не засягат вече определените такива в нормативните актове на ЕС и се прилагат в неуредените случаи, т.е. извън тези, обхванат от приложимите регламенти за съответната програма. Специалните правила по отношение на Програмата са регламентирани в Делегиран Регламент (ЕС) № 481/2014 на Комисията от 4 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1299/2013 на Европейския парламент и на Съвет по отношение на специалните разпоредби за допустимостта на разходите по програмите за

сътрудничество.

Приложимите Правила на програмата са разработени въз основа на актовете, посочени в т. 2 „Нормативна рамка и документи, свързани с контрола“ от Насоките за контрол по програма „Д“. ДППИ не твърди, че въпросните Правила „не са основание за определяне допустимостта на извършените разходи“, но при прилагането им следва да се отчита също обстоятелството, доколкото следва да се приемат като правно основание, при условие, че тези Правила нямат статут на подзаконов нормативен акт, а имат за задача да улеснят бенефициерите, изпълняващи договори по програмата, чрез предоставяне на синтезирана и систематизирана информация относно техните права и задължения. Приложими за настоящия случай са специалните разпоредби на Делегиран Регламент (ЕС) № 481/2014 и програмните правила в тяхната подпомагаща роля за бенефициерите.

Видно от оспореното Решение, УО е възприел твърдението на бенефициера, че избраният в предприятието начин за определяне на персонал е лице, наето в организацията партньор, работещо почасово с променлив брой часове на месец, при гъвкав брой часове месечно, като изчислението се основава на разделяне на brutните разходи за труд за година на 1720 часа по основния трудов договор на служителя в ДП „Пристанищна инфраструктура“. Избраният подход е в пълно съответствие с чл. 68 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 и с т. 3.3.1. от Приложение „Допустимост на разходите по проект“ към Насоките за контрол по програма Д. (Annex E. of project expenditures, м. април 2019). В този смисъл, прилагайки начина на изчисляване съгласно Правилата, часовата ставка на всеки един от експертите ще се определя по същия начин, както е според приетия подход, съответно не би било възможно да се изплати различно възнаграждение, независимо от характера на договора, по който лицето работи по проект.

Неоснователно не е прието, че плащанията на служителите на ДППИ по силата на представените договори за изпълнение на проекта, се приравняват като трудови възнаграждения. Делегиран Регламент (ЕС) № 481/2014 допуска възлагането на задължения на екипа да се извършва с договор, различен от трудов. От значение за точното прилагане на правото е конкретните разпоредби на даден нормативен акт, да бъдат прилагани, при отчитане на тяхната взаимовръзка с обосноваващите ги мотиви и съображения на законодателя. Това е и една от целите на Регламента, изложена в съображение (б)2 - да бъдат определени различните елементи на разходите за персонала заедно с правилата за изчисляването, счетоводното отчитане и възстановяването на разходите за персонала като цяло, както и по-специално на разходите за персонала по договори на непълно работно време или по договори за услуги на почасова основа. Чл. 3, параграф 2 на Регламент (ЕС) № 481/2014 указва, че „плащанията в полза на физически лица, работещи за бенефициера по договор, който не е трудов договор, може да бъдат приравнени към трудовите възнаграждения и такъв договор да се смята за трудов договор“. В този смисъл, разпоредбата указва, че „плащанията се приравняват като трудови възнаграждения“ и следователно не предполага „приравняване на граждански договор към трудов“ по смисъла на националното законодателство.

По изложените по - горе мотиви, на посочените основания оспореното решение се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

Водим от горното АССГ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Държавно Предприятие „Пристанищна Инфраструктура“, представлявана от А. З. - Генерален директор, Решение № РД-02-14-902/26.08.2019 г. на Директор на Дирекция „Управление на териториалното сътрудничество“ при МРРБ и ръководител на Националния орган по програма за транснационално сътрудничество „Д.“ 2014-2020г.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: